

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

לפני כבוד השופט מרדכי לוי

המאשימה מדינת ישראל
ע"י עו"ד אלעד דייך, פמת"א (פלילי)

נגד

הנאשמת סבטלנה גנזדילוב (עצורה)
ע"י בא-כוחה עו"ד שמשון וייס

גזר דין

כללי

1. ביום 2.3.23 הורשעה הנאשמת, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע העבירות שיוחסו לה בכתב האישום, כדלהלן:

במסגרת האישום הראשון הורשעה הנאשמת בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499 ביחד עם סעיף 376ב(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין" או "החוק"); בעבירה של הבאת אדם לידי עיסוק בזנות, עבירה לפי סעיף 202 לחוק (ריבוי עבירות); בעבירה של החזקת מקום לשם זנות, עבירה לפי סעיף 204 לחוק; בעבירה של סרסרות למעשי זנות, עבירה לפי סעיף 199(א) לחוק (ריבוי עבירות); בעבירה של פרסום שירותי זנות של בגיר, עבירה לפי סעיף 205ג(א) לחוק (ריבוי עבירות); ובעבירה של פרסום של הצעה לעיסוק בזנות, עבירה לפי סעיף 205ד לחוק.

בכל אחד מהאישומים השני עד החמישי הורשעה הנאשמת בעבירה של גרימה לעזיבת המדינה לשם זנות, עבירה לפי סעיף 376ב(א) לחוק, ביחס למעסות מרינה ל', אלכסנדרה נ', ילנה ואנה.

באישום השישי (להלן גם: "אישום המס") הורשעה הנאשמת בעבירת מרמה (להלן: "עבירת המס"), לפי סעיף 220(1) ו-5 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 (להלן: "פקודת מס הכנסה" או בקיצור: "הפקודה") (ריבוי עבירות); וזאת כפוף לכך שהסכום הכולל שנטען בכתב האישום של השמטת המס במהלך התקופה הרלוונטית, בין מאי 2015 ובין מאי 2020, הופחת לסך של 3,942,700 ₪.

עמוד 1 מתוך 18

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

באישום השביעי הורשעה הנאשמת בעבירה של **הלבנת הון אסורה**, לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 (להלן: "**חוק איסור הלבנת הון**") (ריבוי עבירות); ובעבירה של **הלבנת הון אסורה**, לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון (ריבוי עבירות).

2. **נסיבות ביצוען של העבירות על ידי הנאשמת** פורטו בהרחבה בהכרעת הדין, ואציין אך בקצרה כי הנאשמת החזיקה מספר דירות באזור המרכז והשרון (להלן: "**הדירות**") וניהלה בהן עסק של מתן שירותי זנות. הנאשמת העסיקה מספר מעסות שנתנו בהנחייתה שירותי מין שכללו "בודי מסאז'" – עיסוי גוף אל גוף, בעירום הן של הלקוח והן של המעסה, שהסתיים ב"הרפיה מינית", על ידי שפשוף איבר המין של הלקוח עד לפורקן מיני. על פי החלטתה של הנאשמת, דמי האתנן ששילם כל לקוח, בסך 250 ₪, חולקו כך שרק 100 ₪ קיבלה המעסה ואילו 150 ₪ קיבלה הנאשמת. הנאשמת פרסמה את שירותי הזנות וכן פרסמה מודעות שנועדו לגייס מעסות חדשות למתן שירותי הזנות.

נוסף על האמור, הנאשמת קשרה קשר עם שתי מתווכות מחו"ל, אשר שווחו עם "מעסות פוטנציאליות" והציעו להן לעבוד בעיסוי הכולל הבאת הלקוחות לפורקן מיני, וזאת עבור הנאשמת, בישראל; הנאשמת והמתווכות היו בקשר ופעלו בתיאום מלא. למעשה, הנאשמת גרמה לארבע מעסות לעזוב את המדינה שבה התגוררו ולהגיע לישראל לשם העסקתן במתן שירותי זנות ואף הדריכה אותן לבצע "בודי מסאז'" והעסיקה אותן בדירות.

מלבד האמור, הנאשמת כלל לא ניהלה ספרי חשבונות או כל רישום של הכנסותיה, בכל התקופה הרלוונטית, והשמיטה הכנסות שהפיקה מהעסק של שירותי הזנות שניהלה בדירות, במהלך התקופה, בסכום כולל של 3,942,700 ₪ – על פי חישוב מינימלי, כנדרש בפלילים, בכוונה להתחמק מתשלום המס.

כמו כן, הנאשמת שילמה במזומן שכר דירה עבור הדירות, שבהן כאמור ניהלה עסק של מתן שירותי זנות, בהיקף נרחב, ונתנה הלוואות במזומן בתמורה לקבלת ההחזרים לחשבון הבנק שלה; וכן היא ביצעה פעולות מתווכמות של רכישת כרטיסי מזל במזומן תוך הפקדת כספי הזכיות בחשבון הבנק, ושל קבלת משכורות פיקטיביות לחשבון הבנק תמורת מזומן. התחכום והשיטתיות שבהן נעשו הפעולות במהלך התקופה הרלוונטית העידו על מטרתה של הנאשמת – להסתיר ולהסוות את מקור הכספים המהווים רכוש אסור שמקורו בעבירה; וכן על מטרתה שלא יהיה דיווח בנקאי על הכנסותיה ואף על מטרתה שיהיה דיווח בלתי נכון.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

הראיות לעונש

3. לנאשמת אין עבר פלילי ומטעם המאשימה לא הוגשו ראיות לעונש.

4. **מטעם ההגנה** הוגש מסמך של המרכז האקדמי לוינסקי-וינגייט (נע"פ 1).

כמו כן, העיד **מנהל קבוצת האתלטיקה** של ראשון לציון, יאיר בייטלר, אשר תיאר את פועלה של הנאשמת בתחום האתלטיקה בישראל, עת החלה בתחילת שנות האלפיים לייצג את המועדון בתחרויות בארץ ובעולם. העד מסר כי הנאשמת הביאה רוח חיובית וחדשה למועדון ושימשה כ"מנטורית" של ספורטאיות שהצטרפו בעקבותיה למועדון. הנאשמת נתנה לספורטאיות עצות מקצועיות ועצות לחיים ובמשך שנה שימשה כמאמנת. העד מסר כי הוא היה "המוס" כששמע על הסתבכותה של הנאשמת כיוון שהוא הכיר את הנאשמת לחיוב, וכי היא היתה לויאלית למערכת ולא היו לה מעולם בעיות משמעת.

חברתה של הנאשמת, ויקטוריה רמזנוב, מסרה כי היא מכירה את הנאשמת במשך כ-12-13 שנים, וכי במהלך השנים סייעה הנאשמת לעדה ולילדיה בתמיכה ובטיפול בבעיות בריאותיות, גם בלילה ובבוקר. העדה הדגישה את אופיה הטוב של הנאשמת ואת העזרה שהגישה לאנשים רבים.

עיקרי טיעוני המאשימה

5. **ב"כ המאשימה** עמד על השיקולים התומכים לדעתו בהחמרה בעונשה של הנאשמת.

ב"כ המאשימה ביקש ליתן משקל אפסי לכך שהנאשמת נעדרת עבר פלילי וטען כי אין לאפשר לנאשמת – אשר בחרה באורח חיים עברייני – ליהנות מהתחשבות של בית המשפט השמורה לנאשמים אשר הסתבכו בפלילים לראשונה בחייהם. בעניין זה הפנה ב"כ המאשימה ל-ע"פ 966/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (29.1.2020) (להלן: "ע"פ 966/19"), וציין כי הסיבה שבגינה הנאשמת נעדרת עבר פלילי נעוצה בתחכום שבו פעלה הנאשמת, אשר מנע את הגעת רשויות החוק אליה. כך, לאחר פשיטות שהיו על בתי הבושת שניהלה הנאשמת בעבר, חזרה בה המאשימה מכתב אישום שהוגש נגדה בשנת 2014.

ב"כ המאשימה טען כי העבירות שבהן הורשעה הנאשמת באישום הראשון מהוות אירוע אחד על פי ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.2014) (להלן: "עניין ג'אבר"). עוד נטען כי כל אחד מהאישומים השני עד החמישי מהווים אירוע נפרד "ואולם לשם הנוחות בלבד תעתור המאשימה לקביעת מתחם עונש כולל בקשר לאישומים 2 עד 5", ובהקשר זה הפנה ב"כ המאשימה ל-ע"פ 5668/13 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (17.3.2016) (להלן: "עניין מזרחי") וכן לתזכיר החוק המוזכר שם. הוטעם כי העבירות שבהן הורשעה הנאשמת באישומים 2-5 נפרדות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

מעבירות המוסר וכי בחוק העונשין הן כלולות בפרק העוסק בסחר בבני אדם ונוגע לחירות. ביחס לאישומים 6-7 ביקש ב"כ המאשימה לקבוע מתחם נפרד שכן "מדובר באירוע נפרד, בערכים מוגנים שונים ונפרדים".

ביחס לערכים המוגנים, ציין ב"כ המאשימה כי במעשיה בתחום עבירות המוסר פגעה הנאשמת באוטונומיית הפרט על גופו, בכבודו ובנפשן של הנשים ובאינטימיות המקודשת; וכי בגרימה לנשים לעזוב את מדינתן לשם זנות היא פגעה במידה חמורה בכבודו ובנפשן של הנשים, בחירותן ובשלמות גופן תוך ביזוין ניצולן והשפלתן.

בעניין זה הפנה ב"כ המאשימה ל-רע"פ 1976/15 לויצקי נ' מדינת ישראל, בפסקה 9 (24.3.2015) (להלן: "עניין לויצקי"); ל-ע"פ 5863/10 גוטייר נ' מדינת ישראל, בפסקה 11 (11.7.2011) (להלן: "עניין גוטייר"), ול-ע"פ 7924/12 הרציקן נ' מדינת ישראל, בפסקה 5 (11.2.2013) (להלן: "עניין הרציקן").

כמו כן, צוין כי בביצוע עבירות המס פגעה הנאשמת בסדרי השלטון והמשפט, בערך של שוויון בגביית המס, וכן בקופה הציבורית ובאופן עקיף בכיסו של האזרח; ובביצוע העבירות של הלבנת הון פגעה הנאשמת, בין היתר, בערכים של משטר דיווחים תקין, אמיתות המערכת הפיננסית, מניעת פעילות עבריינית, מניעת ערבוּב כספים ומניעת שימוש פסול במערכת הפיננסית. בעניין זה הפנה ב"כ המאשימה ל-ע"פ 4111/14 קורד נ' מדינת ישראל (20.8.2015).

באשר לנסיבות ביצוע העבירות, הודגש כי הנאשמת הפעילה לאורך השנים רשת של בתי בושת, תוך שהיא גרפה רווחים המוערכים במיליוני שקלים, וכי הנאשמת קבעה את התנאים ואת אופן אספקת שירותי המין תוך ניצול ושליטה כלפי המעסות. נטען כי הנאשמת היתה מודעת למצבן הכלכלי הקשה של המעסות וכי היא ניצלה בצורה צינית ובוטה את מצבן וגבתה מהן את מרבית דמי האתנן, דמי שכירות, דמי עמלת הסוכנות מחו"ל, טיפ עבור הפקידות וכן הטילה עליהן קנסות, "למעשה להשאיר אותן עם כמעט כלום". ב"כ המאשימה התייחס גם לנזק שנגרם לחלק מהמעסות, והפנה למשל לעדותה של אלכסנדרה נ' לגבי ההידרדרות במצבה הנפשי ושימוש בסמים בעקבות עבודתה.

ב"כ המאשימה ציין כי בסמוך להגעתן לארץ נשלחו המעסות "לבדיקה" אצל לקוח מובחר ו-ותיק של הנאשמת אשר לאחר מכן חיווה את דעתו על מתן שירותי המין, כי לקוחות מיוחסים של הנאשמת נשלחו על מנת לקבל "שירותי מין מורחבים". עוד צוין כי הנאשמת פעלה על מנת להסוות ולהסתיר את הפעילות בבתי הבושת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

ב"כ המאשימה הוסיף כי מדינת ישראל דורגה שנים רבות בדירוג הראשון בדו"ח מחלקת המדינה האמריקאית לעניין סחר בבני אדם וכי בשנים האחרונות הדירוג פחת לדירוג השני, בהמלצות של הדו"ח נכתב כי יש להעלות את רמת הענישה בתחום.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה שאליה אתייחס להלן בפרק הדיון.

לטענת ב"כ המאשימה, מתחם העונש ההולם בנסיבות המקרה דנן בעבירות שבאישום הראשון נע בין 2-5 שנות מאסר בפועל ; והמתחם הכולל ביחס לעבירות שבאישומים השני עד החמישי נע בין 3-7 שנות מאסר בפועל ; וזאת לצד מאסר מותנה וקנס שגובהו נע בין 8,000 ₪.

כמו כן, עתר ב"כ המאשימה לחייב את הנאשמת בפיצוי כספי.

ביחס לעבירות הכלכליות ציין ב"כ המאשימה כי במרבית המקרים שנדונו בפסיקה מדובר היה בנאשמים שלא דיווחו על הכנסותיהם מעסק חוקי, וכי המקרה דנן הוא חמור בהרבה באשר הנאשמת ניהלה עסק עברייני. ב"כ המאשימה הדגיש את נסיבות ביצוע העבירות הכלכליות, את היקף ההכנסות שהנאשמת הסוותה באמצעות אי דיווח ובאמצעות מנגנונים מגוונים ויצירתיים, וכן את אי הסרת המחדל.

ב"כ המאשימה הטעים כי בעבירות הכלכליות יש ליתן בכורה לשיקול ההרתעה וכי יש להעדיפו על פני נסיבות אישיות של נאשמים וכן כי במקרה דנן העבירות בוצעו על ידי הנאשמת מתוך תאוות בצע ורצון להפיק רווחים ולפיכך קיים צורך להשית עליה עונש כלכלי קשה ולהפוך את ביצוע העבירות לבלתי כדאי.

לטענת ב"כ המאשימה, מתחם העונש ההולם בגין העבירות הכלכליות נע בין 42-72 חודשי מאסר בפועל וקנס בשיעור 10-20 אחוזים מגובה הפעילות.

ביחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות הודגש כי הנאשמת לא נטלה אחריות. צוין כי אין חולק על כך שבחלק נכבד מחייה הבוגרים התנהלה הנאשמת בצורה נורמטיבית, ואף למעלה מכך. עם זאת, לטענת ב"כ המאשימה, בנסיבה זו יש ממד של חומרה כיוון שהנאשמת עשתה שימוש בשמה הטוב וניצלה את מעמדה כספורטאית בכירה לצורך פריחה ושגשוג של עסקי הזנות שניהלה. הוטעם כי לנאשמת היה מקצוע כספורטאית בכירה שעסקה באימון ילדים, אולם היא בחרה לבצע את מעשי העבירות בשל בצע כסף.

ב"כ המאשימה הדגיש את השיקולים של הרתעת היחיד והרבים ואת הצורך למגר את התופעה באמצעות ענישה מחמירה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

ב"כ המאשימה ביקש להתחשב גם בעונשי המקסימום הקבועים בצד העבירות ובעניין זה הפנה ל-ע"פ 2352/19 דנילוב נ' מדינת ישראל, בפסקה 11 (15.10.2019).

לעמדת המאשימה, לנוכח האמור לעיל, יש למקם את עונשה של הנאשמת באמצע כל אחד מהמתחמים ולצבור את העונשים ללא חפיפה ביניהם.

עיקרי טיעוני ההגנה

6. **מנגד, בא-כוח הנאשמת** עמד על השיקולים התומכים בהקלה בעונשה; והוא **עתר להסתפק בתקופת המעצר (בת כשלוש שנים)**.

לטענת ב"כ הנאשמת, "אין דבר... יותר מסוכן מכך שהמדינה נועצת את טפריה בנאשם שהוא לא הנאשם העבריין הקלאסי, הוא לא הנאשם שעל גבו צריך לבנות את רמת הענישה... התחושה שעל גבה מנסים עכשיו לבנות רף ענישה חדש, שאין אותו בנמצא... העובדה שהמשפט נוהל, לא מצדיק רף ענישה כזה כפי שחברי הציג" (עמ' 1342 לפרוטוקול).

ביחס לנסיבות האישיות של הנאשמת ציין הסניגור כי הנאשמת ילידת שנת 1969, נעדרת עבר פלילי, אשר עלתה בגפה מאוקראינה ובמהלך השנים תרמה לעם ולמדינה כספורטאית מצטיינת ששברה שיאים בתחומה והיוותה דמות משמעותית עבור ספורטאים צעירים. לטענת הסניגור, אין להקיש מ-ע"פ 966/19 שאליו הפנה ב"כ המאשימה למקרה דנן, באשר שם לא דובר בעבירה מתמשכת אלא בעבירות מין שונות שבוצעו בקורבן מסוים.

הסניגור טען כי "יכול להיות שהתיק הזה נוהל... באיזשהו פער תרבות בין הנאשמת לבית המשפט, ולכן הדברים אולי יצאו קצת מעוותים או עקומים מבחינת הנאשמת, אבל הנאשמת הזאת מבינה את הגבול, מבינה את הפסול שבמעשיה, שהתה במעצר" (עמ' 1345 לפרוטוקול). הודגש כי הנאשמת שהתה במעצר במשך כל המשפט, כשלוש שנים, וכי בכך באה הנאשמת על עונשה.

ב"כ הנאשמת הוסיף כי הנאשמת חוותה התרסקות כלכלית, רכושה חולט וחשבון הבנק שלה תפוס, והיא נותרה חסרת כל.

ב"כ הנאשמת טען כי יש להסתכל על **נסיבות ביצוע העבירות בפרופורציה הנכונה**. נטען כי הנשים הגיעו לישראל מרצון החופשי וידעו באיזו עבודה הן נדרשות לעבוד, כי הנאשמת לא ניצלה אותן ולא לקחה משהו שלא הגיע לה או משהו שלא סוכם מראש, וכי אף אחד לא לקח מהמעסות את הדרכון. ב"כ הנאשמת הוסיף כי במקרה דנן לא נעברה עבירה של סחר בבני אדם.

ביחס למתחם העונש ההולם, הפנה ב"כ הנאשמת לפסיקה שאליה אתייחס להלן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

ב"כ הנאשמת ביקש לראות בכל האישומים, לרבות העבירות הכלכליות, אירוע אחד. לטענת ב"כ הנאשמת, העבירות הכלכליות אינן מנותקות מהעבירות שבאישום הראשון, ומדובר במסכת עובדתית אחת.

בהקשר זה הדגיש ב"כ הנאשמת כי דמי האתנן לא הועברו כולם לנאשמת וכי הנאשמת חלקה בכסף עם המעסות, אשר לא דיווחו למס הכנסה ולא הועמדו לדין.

לטענת הסניגור, המסר ההרתעתי בתיק עבר "לכל מי שצריך" ובעקבות מעצרה הממושך התיק יצר הרתעה גדולה.

לשאלת בית המשפט, ציין ב"כ הנאשמת כי אין התנגדות לבקשת החילוט.

ביחס לטענת המאשימה כי הנאשמת לא הסירה את המחדל, טען הסניגור כי מתנהלים הליכים בעניין זה מול רשות המיסים. נוסף על כך, נטען כי המדינה מנסה לאחוז את המקל בשני קצותיו – מצד אחד עוצרת את הנאשמת ותופסת את רכושיה לתקופה ממושכת ומצד שני באה בטרניה על כך שהנאשמת אינה מסירה את המחדל. הודגש כי לנאשמת אין יכולת כלכלית לשלם ולהסיר את המחדל.

ב"כ הנאשמת הפנה ל-רע"ב 1049/15 נזרי נ' שירות בתי הסוהר (18.6.2015) וביקש כי בית המשפט יתחשב ביכולת הכלכלית של הנאשמת בבואו לגזור את עונש הקנס וכן בבואו לשקול עונש מאסר כשהמחדל לא הוסר.

7. **הנאשמת מסרה בדברה בפני בית המשפט, בין היתר, כי:** "יש לי קשר עם מס הכנסה. אני מדברת (איתם). בהתחלה היא שלחה לי את השומה. ואני שלחתי בחזרה את ההסבר, שאלות איך הגיעו למספרים האלה. עכשיו זה הכול אצלה בבדיקה. יש ועדה שם ודיון לגבי מס הכנסה, כי הם הסתבכו במספרים... לגבי העבירות... אני מודה שנפלתי פה כמו קורבן מכל הסיטואציה הזאת, שאני בחיים לא הייתי בה. אפילו במשטרה היו נותנים את השקרים והיו מעבירים עליי שקרים כאלו, בגלל שאין להם, מבפנים, שום רגישות... שלאנשים יש כסף בראש והם רוצים להרוויח על הגב של מישהו, ורצו לעשות דברים האלה... אף אחד לא מתלונן עליי; כולן היו חברות... ולא טענו ליחס בלתי הולם, מצדי... מרינה... שהיא הייתה חולה, והייתי מטפלת בה, והייתי מביאה לה אוכל, והייתי מרפאה ומביאה כדורים, הכול... אנשים, עוד פעם אני אומרת: זקוקים לכסף, זקוקים לוויזה פה, זקוקים להכול, והם מוכנים לתת את העדות, וזה שדחה, המשטרה דחה את העדות הזו, וכמו שהם כבר ניסו, לפני זה... היו לי חיים קשים באוקראינה עם הגרוש שלי, והוא לקח ממני ילדה. שנים לא ראיתי את הילדה, הייתי נלחמת להביא אותה לפה... והייתי מנסה להרוויח כסף... בסוף אני קיבלתי את הנכות, בספורט, שעדיין אני חייבת עכשיו לעשות ניתוח... אני עשיתי פה השכלה, עשיתי פה הישגים, וצר לי לשמוע שקושרים אותי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

לפשע שאני שמעתי עליה רק – בשנות תשעים היו כאלה פושעים, שהיו מביאים אנשים והיו אוונסים אותם, היו סוגרים אותם, וכל הדברים האלה. איך אפשר להפיל דברים כאלו עליי?... תודה רבה לשמשון, שאני קיבלתי אותו כעורך-דין, והוא מוציא את הדברים לאור... אני מאמינה שבית משפט שמע אותי, ואני מבקשת רחמים, וסבלתי בכלא מספיק, ואני נכה ומבקשת כבר לסיים את האסון הזה".

דיון והכרעה

גזירת הדין – כללי

8. בהתאם לסעיף 40ב לחוק העונשין, **העיקרון המנחה** בענישה הוא **עקרון ההלימה**, דהיינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

9. **מתחם העונש ההולם** – כידוע, מקום שמיוחסות לנאשם **עבירות אחדות**, יש לקבוע תחילה **האם** מדובר ב"**אירוע אחד**", כך שייקבע מתחם עונש הולם אחד לאירוע כולו, או שמא מדובר ב"**כמה אירועים**", כך שייקבע מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד (סעיף 40ג לחוק).

לעניין הפרשנות של המונח "**אירוע**", ראו ע"פ 1605/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (27.8.2014), בפסקאות 15-18 לחוות דעתו של כב' השופט ס' ג'ובראן; וכן, בהרחבה, **עניין ג'אבר** – בעניין "**מבחן הקשר ההדוק**", שנקטו כב' השופטת ד' ברק-ארז וכב' השופט ע' פוגלמן, לעומת "**המבחן הצורני-עובדתי**" ו"**המבחן המהותי-מוסרי**" שבהם נקט כב' השופט י' דנציגר. כמו כן, ראו והשוו: ע"פ 2519/14 **אבו קיעאן נ' מדינת ישראל** (29.12.2014); ע"פ 5643/14 **עיסא נ' מדינת ישראל** (23.6.2015), בפסקה 11 לפסק-דינו של כב' השופט צ' זילברטל; ע"פ 1082/14 **ג'יסאר נ' מדינת ישראל** (23.7.2015); וע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נ' דלאל** (3.9.2015).

כמו כן, ראו בעיקר עניין מזרחי, שבו נקבע כי לעיתים, כשמדובר במעשים דומים החוזרים על עצמם, השלובים ואחוזים זה בזה – למרות שמדובר באירועים שונים, מן הראוי לראות את המעשים כאירוע אחד ולקבוע מתחם עונש הולם אחד.

בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק, על בית המשפט להתחשב בעיקרון המנחה, הוא כאמור **עקרון ההלימה**, ולשם כך יתחשב בית המשפט בפרמטרים הבאים: **הערך החברתי שנפגע** מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו, **נסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין, ומדיניות הענישה הנהוגה [ראו, למשל, ע"פ 2918/13 **דבס נ' מדינת ישראל**, בפסקה 6 (18.7.2013); ע"פ 8641/12 **סעד נ' מדינת ישראל**, בפסקאות 18-29 לחוות דעתו של כב' השופט נ' סולברג (5.8.2013); ע"פ 4741/13 **מדינת ישראל נ' נעאמנה**, בפסקה 13 (10.6.2014)].

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

10. **גזירת העונש המתאים** – בהתאם לסעיף 40ג(ב) לחוק, בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב בהתקיימות **נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**, כמפורט בסעיף 40א לחוק.

כמו כן, רשאי בית המשפט להתחשב בשיקולי **הרתעה אישית** (סעיף 140 לחוק) ו**הרתעת הרבים** (סעיף 140 לחוק), ו**בלבד** שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

11. **חריגה ממתחם העונש ההולם** – בהתאם לסעיפים 40ד-ה לחוק, ניתן לחרוג ממתחם העונש ההולם, בין אם לקולה משיקולי שיקום ובין אם לחומרה משיקולים של הגנה על שלום הציבור.

מן הכלל אל הפרט

מתחם העונש ההולם

12. **במקרה דנן**, יש לראות את כל העבירות שבהן הורשעה הנאשמת במסגרת האישומים הראשון עד החמישי (להלן: "**העבירות הנלוות לזנות**") – כ"**אירוע אחד**", וזאת בשים לב בעיקר לעניין **מזרחי**, שבו כאמור נקבע כי כשמדובר במעשים דומים השלובים ואחוזים זה בזה – למרות שמדובר באירועים שונים, מן הראוי לראות את המעשים כאירוע אחד.

לעומת זאת, עבירות המס והלבנת ההון שבאישומים השישי והשביעי (להלן: "**העבירות הכלכליות**") ייחשבו כ"**אירוע אחד**" נפרד.

על כן, יש לקבוע **מתחם עונש הולם נפרד לכל אחד מהאירועים דלעיל**.

המתחם בעבירות שבאישומים הראשון עד החמישי

13. במעשיה פגעה הנאשמת **פגיעה חמורה במספר ערכים מוגנים** וביניהם פגיעה בכבודן ובנפשן של נשים שנמצאות במעגל הזנות, ביזוין וניצולן לעשיית רווחים.

14. בית המשפט העליון הדגיש פעמים רבות את **חומרתן של העבירות הנלוות לזנות**, וחזר לא אחת על **מדיניות הענישה המחמירה והמרתיעה** המתחייבת, **ככלל, בגין עבירות אלה, גם כאשר מדובר בנשים שפועלות מרצונן וגם כאשר ניתן להן יחס סביר** [ראו והשוו: עניין הרצניקן, בפסקה 5; עניין גוטייר, בפסקה 17].

15. אשר ל**נסיבות הקשורות בביצוע העבירות** – כזכור, הנאשמת ניהלה במשך מספר שנים עסק של שירותי זנות והורשעה במגוון עבירות הנלוות לזנות: הבאת נשים לידי עיסוק בזנות, סרסרות, החזקת מקום לזנות וכן פרסום שירותי זנות ופרסום הצעה לעיסוק בזנות. כמו כן, הנאשמת הורשעה בעבירות של גרימה לארבע נשים לעזוב את מדינתן לשם העסקתן בזנות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

מחד גיסא, הפעילות העבריינית של הנאשמת היתה בהיקף נרחב ביותר; הנאשמת ניהלה עסק של שירותי זנות באופן שיטתי ומתמשך ולא כעסק זמני או נקודתי, היא הפעילה מספר רב של דירות, ובהתאמה העסיקה מספר רב של מעסות, וזאת במהלך תקופה בת כחמש שנים. יתר על כן, הנאשמת קשרה קשר עם אחרות וגרמה לארבע נשים לעזוב את מדינתן על מנת להעסיק אותן בשירותי הזנות בדירות.

הנאשמת ניצלה את מצבן הכלכלי הירוד של הנשים והעסיקה אותן בשירותי זנות בדירות, תוך הפקת רווחים כלכליים משמעותיים על חשבוןן; וארבע מהן עזבו את מדינתן על מנת לעבוד עבורה במתן שירותי זנות בישראל.

הנזק שנגרם למעסות עקב עבודתן בדירות בא לידי ביטוי בחלק מן העדויות ובעיקר בעדותה של אלכסנדרה נ', מהמעסות הבולטות בשירות הנאשמת, אשר העידה על מצבה הנפשי בעקבות "העבודה" האינטנסיבית במתן שירותי הזנות ועל כך שהחלה להשתמש בסמים.

מאידך גיסא, ומבלי להמעיט מחומרת העבירות הנלוות לזנות שביצעה הנאשמת, נסיבות ביצוע העבירות על ידי הנאשמת אינן מצויות ברף הגבוה, כפי שיומחש להלן.

ראשית, שירותי הזנות התבטאו בהבאה של הלקוחות לפורקן מיני באמצעות עיסוי של איבר המין, וככלל ניתן לומר שהנאשמת אסרה על קיום יחסי מין בחדירה/סקס' במהלך עבודתן של המעסות בדירות.

שנית, לא נטענה הן מצד המעסות והן מצד הפקידות, כל טענה כלפי הנאשמת בעניין השכר ותנאי ההעסקה שלהן או בעניין היחס כלפיהן.

גם ביחס לאישומים השני עד החמישי, הנאשמת לא הציגה מצג שווא לגבי אופי העבודה הצפויה או לגבי התנאים של המעסות, ולא הטעתה את המעסות אשר מרצון עזבו את מדינתן והגיעו לישראל על מנת לעבוד עבורה.

אומנם, את תופעת הזנות ואת שירותי הזנות יש לעקור מן השורש על ידי ענישה מחמירה; **אולם**, לנוכח האמור לעיל, אין זה המקרה המתאים להעלאת רף הענישה בעבירות שבהן הורשעה הנאשמת.

16. כפי שיפורט להלן, קיימת **פסיקה ענפה** בעניין הענישה הראויה **בגין העבירות הנלוות לזנות**, ובפסיקה קיים **מנעד רחב של עונשים**, כשברי כי כל מקרה שונה ממשנהו וכי כל מקרה נבחן לגופו על פי נסיבותיו הקונקרטיות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

באי כוח **שני הצדדים הפנו לפסיקה דלהלן**, אשר התייחסה למקרים שברובם הודו הנאשמים ונטלו אחריות על מעשיהם (בהבדל מאשר במקרה דנא):

ע"פ 1884/05 **חיגר נ' מדינת ישראל** (12.12.2005), שבו נדחה הערעור על חומרת העונשים בני 24 ו-20 חודשי מאסר בפועל שהושתו על המערער 1 ועל המערער 2 (בהתאמה), בגין שתי עבירות של הבאת אדם לעיסוק בזנות וסרסרות; אלא שהמערערים דשם שימשו זרועו הארוכה של אחר ולא היו הרוח החיה מאחורי המעשים.

עניין גוטייר, שבו נדחה הערעור על חומרת העונש בן 30 חודשי מאסר בפועל שהושת על המערער, אשר גרמה למספר נשים לעזוב את ישראל לשם עיסוק בזנות (באירלנד), תוך התנהלות שכללה, בין היתר, כפייה על נשים לעבוד בתנאים משפילים, נטילת הדרכון שלהן, ומניעת חלקן לשוב ארצה כאשר רצו בכך, ואף תוך חיוב הנשים לקיים יחסי מין גם בניגוד לרצונן ו"כליאה" של אחת מהן בבית מלון. אלא שבמקרה דשם, מעבר להודאתה של המערער, העבירות נמשכו זמן קצר באופן משמעותי, כאשר מרבית המתלוננות דשם הועסקו בזנות על ידי המערער למשך מספר ימים עד מספר שבועות.

עניין הרצריקן, שבו נדחה הערעור על חומרת העונש בן 10 חודשי מאסר בפועל שהושת על המערער בגין גרימה לארבע נשים לעזוב את מדינתן ולהגיע לישראל לצורך העסקתן בזנות ובגין סרסרות; שלוש נשים עסקו בזנות בישראל במשך יומיים בלבד ואישה אחת כלל לא עסקה בזנות; כמו כן, התקיימו נסיבות שכללו מצב רפואי קשה ומורכב של המערער אשר השליך גם על מצבו הנפשי. על בת זוגו שהורשעה בסיוע לעבירות הנ"ל הושת מאסר בעבודות שירות; כמו כן, במסגרת ע"פ 5584/12 **תלמיד נ' מדינת ישראל** (27.1.2013) נדחה הערעור על חומרת העונש בן 12 חודשי מאסר בפועל שהושת על המערער, מעורב נוסף באותה פרשה, תוך שצוין, בין היתר, כי לנשים דשם ניתן יחס סביר.

ע"פ 8057/16 **שטרימר נ' מדינת ישראל** (3.8.2017), שבו נדחה הערעור על חומרת העונש בן ארבע שנות מאסר בפועל שהושת על שני המערערים אשר הורשעו בעבירות הנלוות לזנות, לרבות גרימה לנשים לעזוב את המדינה לשם עיסוק בזנות, ואף ביצעו עבירות מין בחלק מאותן נשים תוך ניצול תלותן; עם זאת, כל אחת מהנשים עבדה עבור המערערים פרק זמן קצר יחסית – בין מספר שבועות למספר חודשים.

תפ"ח (ת"א) 39859-11-17 **מדינת ישראל נ' איסקוב** (26.3.2018), שבו הושתו 24 חודשי מאסר בפועל על נאשם שהורשע, בין היתר, בעבירות של סרסרות, הבאת אדם לעיסוק בזנות וגרימה לאדם לעזוב את מדינתו לשם עיסוק בזנות. אלא שבמקרה דשם בית המשפט אימץ הסדר טיעון "סגור" וציין את שיקולי התביעה ביחס לחומר הראיות ולמתלוננות; כמו כן, העבירות בוצעו במשך כחודש וחצי בלבד.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

נוסף על האמור, הפנה ב"כ הנאשמת אל עניין פלונית, שבו הוחמר עונשה של המשיבה, אשר הפעילה עסק של בתי בושת במשך כ-7.5 שנים תוך שביצעה עבירות של סרסרות, החזקת מקום לשם זנות ופרסום שירותי זנות וכן עבירות מס והלבנת הון (הכנסותיה עמדו על 22 מיליון ₪) – כך שעונשה הועמד על 36 חודשי מאסר בפועל (חלף 24 חודשים), אך זאת בשל שיקולי שיקום שהצדיקו אף סטייה ממתחם העונש ההולם.

כמו כן, הסניגור הפנה ל-תפ"ח (מחוזי ת"א) 14610-05-15 מדינת ישראל נ' נטרושוילי (17.9.2015), שבו אומץ הסדר טיעון "סגור" והושתו 6 חודשי מאסר בפועל על נאשם אשר הודה בביצוע עבירות של סרסרות, קשירת קשר לביצוע פשע וסיוע להבאת אדם לעיסוק בזנות.

ואילו ב"כ המאשימה הפנה, נוסף על המפורט לעיל, לפסיקה דלהלן, שעניינה סרסרות והחזקת מקום לשם זנות, ללא עבירות של גרימה לעזיבת המדינה לעיסוק בזנות:

עניין לויצקי, שבו נדחתה הבקשה למתן רשות ערעור על חומרת העונש בן 12 חודשי מאסר בפועל שהוטל על המבקש בבית המשפט המחוזי בעקבות קבלת ערעור המשיבה.

רע"פ 4252/07 אילת נ' מדינת ישראל (17.5.2007), שבו נדחתה הבקשה למתן רשות ערעור על חומרת העונש בן 8 חודשי מאסר בפועל שהוטל על המבקש בגין החזקה וניהול של בית בושת בתל אביב, גם לאחר שנחקר על ידי המשטרה מספר פעמים.

ע"פ 10545/04 אלדנקו נ' מדינת ישראל (6.2.2006), שבו נדחו הערעורים על חומרת העונש והתקבלו חלק מערעורי המדינה על קולת העונש, כך שעונשו של המשיב 3 – שהורשע בביצוע עבירה של הבאת אדם לידי עיסוק בזנות ובעבירה של סרסרות – הועמד על שנת מאסר, עונשו של המשיב 4 – שהורשע אף הוא בעבירות הנ"ל – הועמד על ארבע שנות מאסר בפועל, ועונשו של המשיב 2 – שהורשע בעבירה של הבאת אדם לידי עיסוק בזנות – נותר 18 חודשי מאסר בפועל; ואילו עונשו של המשיב 1 שהורשע, בין היתר, בסחר בבני אדם לעיסוק בזנות, הוחמר ל-8 שנות מאסר בפועל.

תפ"ח (מחוזי ב"ש) 987/04 מדינת ישראל נ' קבנוב (16.11.2004), שבו הושתו 3.5 שנות מאסר בפועל על נאשם שהורשע בעבירות שונות ובהן סרסרות והבאת אדם לידי מעשי זנות.

נוסף על האמור, הפנה ב"כ המאשימה לגזרי דין שבהם אימץ בית המשפט הסדר טיעון "סגור" וביניהם:

תפ"ח (ת"א) 21916-10-15 מדינת ישראל נ' סטבלצוב (20.7.2015), שבו הושתו 22 חודשי מאסר בפועל על נאשם 1 בגין עבירות הנלוות לזנות, לרבות גרימה לעזיבת המדינה ועבירות מס, ו-12 חודשי מאסר בפועל על נאשם 2 בגין עבירות הנלוות לזנות ללא עבירה של גרימה לעזיבת המדינה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

ועבירות מס. אלא שבמקרה דשם המתלוננות סיפקו שירותי מין במשך מספר שבועות בלבד ואף עזבו את ישראל, כך שהיה למאשימה קושי ראייתי;

ת"פ (מחוזי ת"א) 58600-06-17 **מדינת ישראל נ' חדד** (12.9.2018), שבו הושתו 24 חודשי מאסר בפועל על נאשמת שהחזיקה בבעלותה וניהלה שני בתי בושת במשך כארבע שנים, הפיקה יחד עם שותפותיה הכנסות בסך כ-10 מיליון ₪ מכל בית בושת (אף שדיווחה בשנים הרלוונטיות על הכנסה בסך מאות אלפי שקלים בלבד) וביצעה עבירה של שיבוש מהלכי משפט ועבירות של הלבנת הון. הנאשמת לא הורשעה בעבירות של גרימה לעזיבת המדינה לשם זנות ובית המשפט התחשב, בין היתר, במצבה הרפואי מסכן החיים, ובהיותה אם לשני פעוטות, וכן בהודאתה ובהסכמתה לחילוט בסך 900,000 ₪.

ת"פ (מחוזי ת"א) 26698-08-18 **מדינת ישראל נ' קליימן** (18.12.2018), שבו הושתו עונשים כמפורט להלן: 15 חודשי מאסר בפועל על נאשם 1 אשר הורשע בעבירות הנלוות לזנות, שישה חודשי מאסר בפועל על נאשם 2 אשר הורשע במסגרת שני אישומים בעבירות של הבאת אדם לידי עיסוק בזנות, ושמונה חודשי מאסר בפועל על נאשם 3 אשר הורשע במספר עבירות של סיוע לעבירות הנלוות לזנות. אלא ששם נשקלו, בין היתר, הקשיים הראייתיים שעמדו בפני המאשימה להוכחת האישומים.

17. **לסיכום**, לאחר ששקלתי את עקרון ההלימה, את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ואת מדיניות הענישה הנהוגה, וכן את העונש המרבי הקבוע לצד העבירות (ובעיקר לצד העבירה של גרימה לעזיבת המדינה לשם זנות – 10 שנים), באתי לכלל מסקנה כי **מתחם העונש ההולם בגין העבירות הנלוות לזנות שבאישומים הראשון עד החמישי, נע בין 30 ל-60 חודשי מאסר בפועל** (לצד מאסר מותנה).

המתחם בעבירות הכלכליות שבאישומים השישי והשביעי

18. במעשיה **פגעה הנאשמת פגיעה חמורה במספר ערכים מוגנים** וביניהם פגיעה בשלטון החוק ובשוויון בנשיאת נטל המס; וכן פגיעה ישירה בקופה הציבורית ופגיעה עקיפה בכיסו של כל אזרח; וזאת, לצד פגיעה באמיתות הדיווח והשמירה על יציבותה של המערכת הפיננסית; ופגיעה באינטרס הציבורי של שקיפות ושל מניעת היכולת להסתיר כספים שמקורם בעבירות מקור.

בית המשפט העליון הדגיש פעמים רבות את **חומרתן של עבירות המס והלבנת הון**, וחזר לא אחת על **מדיניות הענישה המחמירה המתחייבת, ככלל, בגין עבירות אלה**, תוך מתן בכורה לשיקולי ההרתעה והעדפתם על פני נסיבות אישיות של הנאשמים [ראו למשל והשוו: רע"פ

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

9004/18 יצחקי נ' מדינת ישראל, בפסקה 11 (31.12.2018); ו-רע"פ 7135/10 חן נ' מדינת ישראל, בפסקאות י-יא (3.11.2010) (להלן: "עניין חן").

19. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות – כזכור, הנאשמת כלל לא ניהלה ספרי חשבונות או כל רישום של הכנסותיה, בכל התקופה הרלוונטית, והשמיטה הכנסות שהפיקה מהעסק של שירותי הזנות שניהלה בדירות, במהלך התקופה, בסכום כולל של 3,942,700 ₪, בכוונה להתחמק מתשלום המס.

כמו כן, הנאשמת ביצעה פעולות שיטתיות, מגוונות ומתוחכמות אשר פורטו בהכרעת הדין, במטרה להסתיר ולהסוות את מקור הכספים המהווים רכוש אסור שמקורו בעבירה; וכן במטרה שלא יהיה דיווח בנקאי על הכנסותיה ובמטרה שיהיה דיווח בלתי נכון.

20. אף בעבירות המס והלבנת ההון קיימת פסיקה ענפה בעניין הענישה הראויה ובפסיקה קיים מנעד רחב של עונשים, כשברי כי כל מקרה שונה ממשנהו וכי כל מקרה נבחן לגופו על פי נסיבותיו הקונקרטיות.

כך, ב"כ המאשימה הפנה בעיקר לפסיקה דלהלן:

רע"פ 2396/16 שבת נ' מדינת ישראל (27.3.2016), שבו נדחתה הבקשה למתן רשות ערעור על חומרת העונש בן 24 חודשי מאסר בפועל לצד קנס בסך 70,000 ₪, שהוטלו על המבקש בבית המשפט המחוזי, חלף 30 חודשי מאסר וקנס בסך 100,000 ₪, בעקבות קבלת ערעור המבקש; וזאת, בגין הרשעה בעבירות על פי פקודת מס הכנסה ובהן העלמת מס בסכום נומינלי של 3 מיליון ₪, כאשר לחומרה נשקל אי הסרת המחדל ולקולה נשקלו חלוף הזמן ונסיבות אישיות.

רע"פ 6640/14 פלוני נ' מדינת ישראל (13.10.2014), שבו נדחתה הבקשה למתן רשות ערעור על חומרת העונש בן 40 חודשי מאסר בפועל לצד קנס בסך 300,000 ₪, שהוטלו על המבקש בגין הרשעתו בעבירות לפי חוק מס ערך מוסף אשר בעטיין עלה בידי המבקש להתחמק מתשלום מס בסך כ-3.1 מיליון ₪.

רע"פ 4588/10 שקלים נ' מדינת ישראל (31.10.2010), שבו נדחתה הבקשה למתן רשות ערעור על חומרת עונש המאסר בן 45 חודשים בפועל והקנס בגובה 300,000 ₪, שהוטלו על המבקש בבית המשפט המחוזי, חלף 5 שנים וקנס בסך 500,000 ₪, בעקבות קבלת ערעור המבקש, אשר ביצע עבירות שונות לפי חוק מס ערך מוסף ולפי פקודת מס הכנסה ופעל להתחמק ממס הכנסה ומ-מע"מ בסך כ-2.9 מיליון ₪.

עניין חן שבו נדחתה הבקשה למתן רשות ערעור על חומרת העונש בן 18 חודשי מאסר בפועל, לצד קנס בסך 50,000 ₪, שהוטל על המבקש בבית המשפט המחוזי, חלף מאסר בעבודות שירות,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

בעקבות קבלת ערעור המאשימה; וזאת, בגין אי דיווח על הכנסות בסך כ-2.8 מיליון ₪, אף שהמבקש הודה והסיר את המחדל במלואו.

רע"פ 4789/09 שמואל נ' מדינת ישראל (6.9.2009), שבו נדחתה הבקשה למתן רשות ערעור על חומרת העונש בן חמש שנות מאסר בפועל ו-קנס בסך 400,000 ₪, שהושתו על המבקש בגין הרשעתו בעבירות לפי חוק מס ערך מוסף ולפי פקודת מס הכנסה, ובהן בין היתר הוצאת חשבוניות פיקטיביות במטרה לאפשר לאחרים להתחמק ממס בסך כ-1.6 מיליון ₪ וכן רכישה של 45 ניירות הנחזים כחשבוניות מס מבלי שעשה עסקאות וניכה את מס התשומות, במטרה להתחמק מתשלום מס בסך כ-1.8 מיליון ₪.

כמו כן, הפנה ב"כ המאשימה לפסיקה "ישנה" של בתי משפט מחוזיים וכן לפסק-דין נוסף – ת"פ (מחוזי ת"א) 26123-07-14 מדינת ישראל נ' מגן (15.6.2015), שבו הושתו 48 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 125,000 ₪ על נאשם שהורשע, בין היתר, בעבירות רבות לפי פקודת מס הכנסה ולפי חוק איסור הלבנת הון, כאשר סך הכנסותיו הבלתי מדווחות של הנאשם נע בין 2.8 ל-3 מיליון דולר וסכום המע"מ הבלתי מדווח נע בין כ-387,000 דולר לבין 412,000 דולר. עם זאת, יוער כי במקרה דשם אימץ בית המשפט הסד טיעון "סגור", תוך שצוין כי "הנאשם סייע לחשיפת הפרשה כולה ותרם תרומה משמעותית להעמדתם לדין של מעורבים נוספים, נגדם הוא עתיד להעיד מטעם המאשימה".

מנגד, ב"כ הנאשמת הפנה אל ע"פ 7646/07 כהן נ' מדינת ישראל (20.12.2007), שבו נדחה הערעור על חומרת העונש בן שבעה חודשי מאסר בפועל שהושת על המערער לצד קנס בגובה 100,000 ₪ "יחד ולחוד" עם המערערות 2-3 שהן חברות בע"מ, וזאת במסגרת "הסדר טווח" ובגין הרשעתו בביצוע עבירות של הלבנת הון, איומים, התחזות כאדם אחר וקבלת דבר במרמה; וכן אל ת"פ (מחוזי ת"א) 63871-06-16 מדינת ישראל נ' וייסמן (19.9.2019), שבו הושתו שישה חודשי מאסר בעבודות שירות וקנס בגובה 50,000 ₪ על נאשם 4 אשר ביצע עבירות של הלבנת הון, וזאת במסגרת הסדר טיעון "סגור"; וכן לעונש שהוטל באותה פרשה (ביום 3.11.2022) על נאשם 2 – תשעה חודשי מאסר בעבודות שירות וקנס בגובה 1.25 מיליון ₪ – בגין עבירות מס וסיוע להלבנת הון; אלא שבמקרה דשם נסיבות ביצוע העבירות היו מיוחדות וכך גם נסיבותיו האישיות של הנאשם ובמסגרת הסדר הטיעון הסכימו הצדדים לעתור במשותף להטלת קנס בסך 1.25 מיליון ₪ ולחילוט סכום של 8.75 מיליון ₪.

21. בנוסף לפסיקה שאליה הפנו באי כוח שני הצדדים, כמצוין לעיל, ראו הפסיקה דלהלן והשוו:

רע"פ 8336/18 עודה נ' מדינת ישראל (5.12.2018), שבו נדחתה הבקשה למתן רשות ערעור על חומרת העונש בן 32 חודשי מאסר בפועל שהושת על המבקש, לצד קנס בסך 300,000 ₪, על ידי בית המשפט המחוזי לאחר שהקל בעונשו בעקבות הידרדרות במצבו הנפשי – וזאת בגין הנפקת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

חשבוניות פיקטיביות בסך כ-35 מיליון ₪, שהמס הגלום בהן הוא כ-5.6 מיליון ₪ ובגין ניכוי מס תשומות שלא כדין בסך כ-3 מיליון ₪.

רע"פ 6781/18 **סלימאן סאמר בע"מ נ' מדינת ישראל** (1.11.2018), שבו נדחתה הבקשה למתן רשות ערעור על חומרת העונש בן 24 חודשי מאסר בפועל לצד קנס בסך 100,000 ₪, שהושתו על המבקש על ידי בית המשפט המחוזי, אשר קיבל באופן חלקי את ערעור המשיבה והכפיל את סכום הקנס בסך 50,000 ₪ שהוטל בבית משפט השלום; וזאת, בגין ניכוי תשומות שלא כדין בסך כ-4 מיליון ₪.

רע"פ 5872/14 **ירון נ' מדינת ישראל** (2.10.2014), שבו נדחתה הבקשה למתן רשות ערעור על חומרת העונש בן 18 חודשי מאסר בפועל לצד קנס בסך 400,000 ₪, שהושתו על המבקש בבית המשפט המחוזי, חלף 24 חודשי מאסר בפועל שהושתו בבית משפט השלום; וזאת, בגין השמטת הכנסה בסך כ-6 מיליון ₪. כאן יוער כי הקנס שהושת על נאשם נוסף באותה פרשה עמד על 800,000 ₪ והפער בין גובה הקנס שהוטל על הנאשמים נומק בכך שהמערער הסיר את המחדל.

רע"פ 1717/14 **ליזרוביץ נ' מדינת ישראל** (30.3.2014), שבו נדחתה הבקשה למתן רשות ערעור על חומרת העונש בן 30 חודשי מאסר בפועל לצד קנס בסך 40,000 ₪, שהושתו על המבקש על ידי בית המשפט המחוזי, אשר קיבל באופן חלקי את ערעור המשיבה והחמיר את רכיב המאסר; וזאת, בגין הוצאת חשבוניות פיקטיביות בסך כ-32 מיליון ₪, כשסכום המס שהיה גלום בחשבוניות הפיקטיביות עמד על כ-4.5 מיליון ₪.

22. העולה מן המקובץ הוא ש**מתחם העונש ההולם בגין העבירות הכלכליות שבאישומים השישי והשביעי, נע במקרה דנא בין 18 ל-42 חודשי מאסר בפועל**; זאת, לצד מאסר מותנה וכן **לצד קנס שנע בין 50,000 ₪ ל-150,000 ₪** - בשים לב גם לטענות ב"כ הנאשמת ביחס למצבה הכלכלי הקשה, שמהן לא התעלמתי הגם שהן לא נתמכו בראיות.

קביעת העונש המתאים בתוך המתחמים

23. **לעניין העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם**, יש לקחת בחשבון כי הנאשמת **לא הודתה ולא נטלה אחריות** על מעשיה; ועל כן, היא אינה זכאית להקלה בעונש השמורה לנאשמים שהודו בעבירות שביצעו, נטלו אחריות על מעשיהם והביעו חרטה.

יתר על כן, הנאשמת **לא הסירה את המחדל** ביחס לעבירות המס ולא שילמה חלק כלשהו מסכום המס המגיע ממנה.

עם זאת, לא התעלמתי מכך שהנאשמת **נעדרת הרשעות קודמות**; **אלא** שבמקרה דנן אין מקום ליתן לנסיבה זו משקל של ממש, באשר העבירות בוצעו על ידי הנאשמת במשך תקופה ממושכת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

בת מספר שנים שבמהלכן הנאשמת בחרה להמשיך את פעילותה העבריינית עד שנעצרה על ידי הרשויות [ראו והשוו: ע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 43 (27.8.2014); וכן ע"פ 966/19 הנ"ל, שאליו הפנה ב"כ המאשימה, בפסקה 16]. כמו כן, כזכור, ב"כ המאשימה ציין כי נגד הנאשמת הוגש בשנת 2014 כתב אישום לאחר פשיטות שהיו על בתי הבושת שניהלה הנאשמת בעבר, אך המאשימה חזרה בה אז מכתב האישום; וב"כ הנאשמת לא חלק על עובדה זו, אולם טען כי אין להסתמך על כך לחובת הנאשמת.

לא התעלמתי גם מפועלה של הנאשמת למען החברה ולמען הדור הצעיר וטיפולו בתחומי הספורט, כפי שפירוט עדי האופי ובפרט מנהל קבוצת האתלטיקה של ראשון לציון.

לקחתי בחשבון גם את התקופה הממושכת שבה שהתה הנאשמת במעצר – כשלוש שנים; וכידוע, תנאי המעצר אינם קלים, במיוחד בתקופה הרלוונטית, שבחלקה הגדול הוגבלו הביקורים בעקבות משבר נגיף הקורונה.

כמו כן, כאמור, לא התעלמתי מטענות ב"כ הנאשמת לגבי מצבה הכלכלי, הגם שהן לא נתמכו בראיות.

24. א. **בנסיבות הכוללות** של המקרה דנא, הגעתי למסקנה כי מן הראוי שהעונש המתאים שיש להשית על הנאשמת בגין העבירות הנלוות לזנות שבאישומים הראשון עד החמישי, לרבות העבירות של גרימה לאדם לעזוב את מדינתו, יהא קרוב לאמצע מתחם העונש ההולם, מן הצד התחתון, ויעמוד על עונש כולל של 42 חודשי מאסר בפועל (לצד מאסר מותנה).

ב. לעומת זאת, העונש המתאים שיש להשית על הנאשמת בגין העבירות הכלכליות שבאישומים השישי והשביעי, מן הראוי שיהא באמצע המתחם ויעמוד אפוא על 30 חודשי מאסר בפועל; זאת, לצד קנס בסך 100,000 ₪ - מן הצד האחד, למען לא ייצא חוטא נשכר ולנוכח אי הסרת המחל על ידי הנאשמת, אשר לא שילמה אף לא חלק מסכומי המס בגין העבירות שבהן הורשעה, ומן הצד האחר, לנוכח טענות ב"כ הנאשמת על מצבה הכלכלי ובשים לב גם לחילוט המשמעותי המוסכם.

25. עם זאת, בניגוד לעתירת המאשימה, **בנסיבות המיוחדות של המקרה דנא, אשר פורטו בהרחבה לעיל ובעיקר בהכרעת הדין, אין מקום לחייב את הנאשמת בתשלום פיצויים.**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 53354-06-20 מדינת ישראל נ' גנזדילוב(עציר)

סוף דבר

26. סוף דבר, החלטתי להטיל על הנאשמת את העונשים הכוללים הבאים:

א. בגין העבירות שבאישומים הראשון עד החמישי – עונש כולל בן 42 חודשי מאסר בפועל;

ב. בגין העבירות שבאישומים השישי והשביעי – עונש כולל בן 30 חודשי מאסר בפועל;

עונשי המאסר בפועל דלעיל יהיו מצטברים מלבד שישה חודשים אשר יהיו חופפים, כך שבסה"כ תרצה הנאשמת 66 חודשי מאסר בפועל (חמש וחצי שנים), שיימנו החל מיום מעצרה בתאריך 31.5.20.

ג. 24 חודשי מאסר מותנים למשך שלוש שנים החל מיום השחרור מהמאסר והתנאי הוא שלא תעבור הנאשמת אחת מהעבירות שבהן הורשעה או עבירה אחרת מסוג פשע על פי סימן י' לפרק ח' לחוק העונשין.

ד. קנס בסך 100,000 ₪, שישולם תוך 90 ימים מהיום, או 180 ימי מאסר תמורתו אם לא ישולם במועד.

כמו כן, יחולטו לטובת קרן החילוט של אוצר המדינה מלוא הכספים, הרכב ותכשיטי הנאשמת, כמפורט בבקשה לחילוט רכוש שצורפה לכתב האישום.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום

ניתן היום, ד' סיוון תשפ"ג, 24 מאי 2023, במעמד הצדדים.

מרדכי לוי, שופט